

EDIT STEIN: VIURE LA PREGÀRIA

L'oració és el tracte de l'ànima amb Déu.

- Déu és amor, i amor és bondat que s'entrega a si mateixa; una plenitud de ser que no es tanca en si mateix, sinó que es comunica a uns altres, que vol entregar-se amb uns altres i fer-los feliços.
- A aquest amor desbordant de Déu, tota la creació li deu el seu ésser. Les criatures més dignes són els éssers dotats d'esperit, que reben aquest amor de Déu entenent-lo i podent correspondre lliurement: els àngels i els homes.

Res no em pot separar de Tu

*OH! Cap cor humà no pot comprendre
El que tu prepares per als qui t'estimen.
Ara ets meu i mai no et deixaré.
On sigui que em mení el camí de la meva vida,
Tu estarà al meu costat.
Res no em pot apartar ja del teu amor
(Poesies, OC V, 793)*

- L'oració és l'acte més sublim de què és capaç l'esperit humà. Però no és acte humà només. L'oració és com l'escala de Jacob, per la qual l'esperit humà grimpa cap a Déu i la gràcia de Déu descendeix als homes.
- Els graons de l'oració es diferencien entre si, en la mesura de la participació entre la potència de l'ànima i la gràcia de Déu.
- Quan l'ànima amb les seves potències no pot actuar més, sinó que és com un càntir que omple la gràcia, llavors es parla de vida mística d'oració"

(Amor amb amor, OC V, 507).

Senyor, tu em condueixes:

*Senyor meu i Déu meu,
M'has conduit per un camí llarg i fosc,
Pedregós i dur.
Sovint les forces flaquejaven,
Tant, que gairebé ja no esperava veure la llum.
Però, quan el meu cor s'estremia en el dolor més profund,
Llavors, una estrella clara i dolça va aparèixer davant meu.
Em va conduir fidelment, jo la vaig seguir,
Vacil·lant primer, després més segura.*

(Poesies, OC V, 791)

L'oració és contemplar el rostre de l'Etern.

- Això només ho assolim quan l'esperit està vigilant en el més profund i quan està desèixit de tots els negocis i gustos terrens que l'atueixen.
- 'Meditant en la llei del Senyor': aquesta pot ser una manera d'oració, si parlem d'oració en sentit ampli. Però entenguem el "vetllar en l'oració" com el submergir-se en Déu, quelcom propi de la contemplació, en tal cas la meditació és només un camí cap a la contemplació

(Sobre la història i l'esperit del Carmel, OC V, 580)

*Senyor, has penetrat els meus secrets i em coneixes,
tu saps quan m'assec i quan m'aixeco;
descobreixes de lluny estant els meus propòsits,
saps prou bé si camino o si reposo,
et són coneguts tots els meus passos.
Encara no tinc als llavis la paraula,
que tu, Senyor, ja la veus pronunciada.
M'estrenys a banda i banda,
has posat damunt meu la teva mà.
No puc abastar un saber tan admirable;
és tan elevat que no el puc entendre.
On aniria lluny del teu esperit?
On fugiria lluny de la teva presència?*

(SI 138)

La vida interior és la més profunda i rica font de felicitat

- L'home està cridat a viure en el seu interior més profund i a ser tan amo de si mateix com només ho pot ser des d'allí; només des d'aquí és possible un tracte correcte amb el món; només des d'aquí pot trobar en el món el lloc que li correspon.
- Però, tot i sent això d'aquesta manera, ni ell mateix no arriba mai a penetrar del tot en el seu interior. És un misteri de Déu, els vels del qual només Ell pot aixecar, en la mesura que a Ell li plagui.
- No obstant, se li ha encomanat a cadascú la seva interioritat; pot disposar-ne amb plena llibertat, però també té el deure de conservar-la com un bé molt preuat que se li ha confiat.

(Ciència de la Cruz, OC V, 341)

*En aquell temps, Jesús digué:
T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos.
Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El Pare ho ha posat tot a les meves mans.
Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar.*

(Mt 11, 25-27)

Entrar en el silenci

– L'oració sacerdotal de Jesús desvela el misteri de la vida interior: La mútua immanència de les persones divines i la inhabitació de Déu en l'ànima. – En aquestes secretes profunditats s'ha preparat i realitzat ocultament i silenciosa l'obra de la redempció; i així continuarà, fins que a la fi dels temps arribin tots a la perfecta unitat. – En l'etern silenci de la vida intradivina, es va decidir l'obra de la redempció.	<i>Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill, perquè el teu Fill et glorifiqui, ja que li has concedit poder sobre tot home, perquè doni vida eterna a tots els qui li has confiat. I la vida eterna és que et coneguin a tu, l'únic Déu veritable, i aquell que tu has enviat, Jesucrist.</i> <i>No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u.</i> (Jn17, 1-5. 21-23)
– En el més ocult de la silenciosa habitació de Natzaret davallà la força de l'Esperit Sant a Maria que pregava en la soledat i va realitzar l'encarnació del Redemptor.	<i>Maria preguntà a l'àngel: Com podrà ser això, si jo sóc verge? L'àngel li respongué: L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu.</i> (Lc 1,34-35)
– Reunida entorn de la mare de Jesús que pregava en silenci, l'Església naixent esperà la nova infusió promesa de l'Esperit, que l'havia de vivificar per a una major claredat interior i per a una acció exterior amb molt de fruit.	<i>Després els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la muntanya anomenada de les Oliveres, que és a prop de la ciutat, a la distància que és permès de recórrer en dissabte. Van entrar-hi i van pujar a la sala de la casa on es reunien...Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell.</i> (Ac 1,12-14)
– En la nit de la ceguesa, que Déu havia imposat als seus ulls, Saule esperà en oració solitària la resposta del Senyor la seva pregunta: ¿Què vols que faci?	<i>El Senyor li digué: Vés al carrer anomenat Recte, a casa de Judes, i pregunta per Saule de Tars: està pregant, i en una visió ha vist un tal Ananies que entrava i li imposava les mans perquè recobrés la vista.</i> (Ac 9,11)
– I Pere es va preparar en oració solitària per a la missió entre els pagans. I així, continua sent a través dels segles. (La oración de la Iglesia, OC V,115)	<i>Em trobava jo pregant a la ciutat de Jafa i vaig veure en èxtasi que baixava del cel una mena de gran vela suspesa per les quatre puntes i venia fins a mi... Llavors vaig sentir una veu que em deia: Pere, aixeca't... La veu va dir per segona vegada des del cel: No tinguis per impur allò que Déu ha fet pur. Això es va repetir tres vegades...</i> (Ac 11)

CANTS

- El alma que anda en amor, ni cansa ni se cansa (T 122)
- El Senyor et restaura/ Déu no està pas lluny./ El Senyor ve a trobar-te,/ ve a trobar-te (T 140)
- Jesús el Crist,/ la llum del meu cor,/ no permetis que em parli la foscor./ Jesús el Crist,/ la llum del meu cor,/ fes que pugui acollir el teu amor. (T 9)
- Déu és amor, /tingues coratge, viu en l'amor./ Déu és amor, no tinguis cap por.
- Oculi nostri ad Dominum Iesum (bis) (T 11)
- Senyor escolteu,/ Senyor escolteu./ Quan jo us pregui escolteu (bis)
- Tot jo reposo en el meu Déu, sols en Déu,/ d'Ell ve la salvació./ Sí, sols en Déu tot jo reposo,/ reposo en pau. (T 32)
- I manus tuas Pater, commendo spiritum meum (bis) (T 30)